

PARAULA I VIDA

Pasqua és Alegria

Al inici de la Vetlla Pasqual el diaca canta un bellíssim cant, l'*Exultet*, un «pregó» que es remunta potser ja al segle V, que lloa la llum veritable que és Crist i difon l'alegria de la Pasqua a tot arreu, perquè Crist ha ressuscitat: «Exultin de joia tots els àngels del cel, exultin els ministres de Déu, i que soni la trompeta victoriosa per celebrar el triomf d'un Rei tan gran. Que la terra també s'ompli d'alegria, il·luminada i radiant de la claror que ve de la llum del regne etern; perquè avui la foscor ja s'ha esvaït. També s'ha d'alegrar la mare Església, ornada amb l'esclat d'aquesta llum. Que el cant joiós de tot el poble ressoni en aquesta sagrada nau». Els cristians no podem cedir a la tristesa, perquè el Senyor ha vençut tota tristesa de pecat, de mal i de mort, i viu per sempre. Ens cal viure «alegres en el Senyor», com recomana Sant Pau.

Pasqua és el temps litúrgic més important per als cristians i té una paraula fonamental que la condensa, que és l'*Al·leluia*. El sentit bíblic d'aquest terme, que té el seu origen en l'expressió hebrea «hallēlū-Yāh», significa «lloeu Déu!». Cantar l'al·leluia amb profusió, com cal fer a la Pasqua, és celebrar la victòria de Crist i anunciar-ho a tothom i a tot arreu. Sempre hauríem de lloar Déu en les nostres vides i la millor manera de fer-ho és estimant, servint, agraint, especialment dedicant-nos als altres, als més necessitats. I essent testimonis de vida i de resurrecció, com recomanava el Crist als apòstols. Cal ser testimonis de Jesús, és a dir, donar fe del que hem vist i sentit sobre Jesús, del que hem experimentat amb Ell, i transmetre-ho amb el compromís de cada dia. Tindrem alegria si perseverem en el seu amor i som amics de Jesús,

que mantenen un diàleg amorós amb Ell, per la pregària i la confiança.

«L'alegria de l'Evangeli omple el cor i la vida sencera dels que es troben amb Jesús. Els qui es deixen salvar per Ell són alliberats del pecat, de la tristesa, del buit interior, de l'aïllament. Amb Jesucrist sempre neix i reneix l'alegria». Així comença el Papa Francesc l'Exhortació apostòlica *Evangelii gaudium*, amb la qual recorda el paper missioner de l'Església en el món contemporani. En aquesta trobada, en aquest descobriment de la persona de Jesús, està la nostra salvació i, amb ella, la nostra alegria.

Aquesta alegria del creient no és fruit d'un temperament optimista, o el resultat del benestar ni s'ha de confondre amb una vida sense problemes ni conflictes. Al cristià no se li estalviaran la duresa de la vida o la fragilitat de l'existència; en temps de pandèmia ho estem experimentant clarament. Però Jesús ens promet: «Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena» (Jo 15,11). El secret de l'alegria és posseir la mateixa alegria de Jesús Ressuscitat dins nostre, per un do de l'Esperit Sant. Aquesta alegria ens omplirà de pau i esdevindrà principi d'acció contra la tristesa, conduint-nos a alleujar el sofriment de les persones, anunciant l'Evangeli de l'alegria i contagiant esperança plena i transcendent.

Alegrem-nos en aquest mes de maig, mes de Maria, per l'Assumpció de la Mare de Crist Ressuscitat. Recordem-nos-en cada dia. Ella ens fou donada a la Creu com a Mare que ens acull sota la seva empara i nosaltres hem d'acollir-la amb amor de fills i d'imitadors de la seva fe, fortalesa i caritat.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Donació del calze i la patena del bisbe Torrella al Seminari Major Interdiocesà

El Seminari Major Interdiocesà, on resideixen els seminaristes d'Urgell, va rebre el passat 15 d'abril la donació d'un calze i d'una patena que havien pertangut a l'Arquebisbe metropolità de Tarragona, Dr. Ramon Torrella i Cascante (1923-2004). El calze i la patena havien estat oferts a l'Arquebisbe per un monjo cartoixà de Montalegre, que havia cisellat totes dues peces. La donació va arribar de mans de Mn. Josep Maria Serra, Canonge de la Seu tarragonina i antic Secretari personal del Dr. Torrella, i de Mn. Josep Mateu, actual Rector del Seminari de Tarragona. El calze i la patena restaran en dipòsit al Seminari Major Interdiocesà.

El Dr. Ramon Torrella fou Arquebisbe metropolità de Tarragona, entre 1983 i 1996, i juntament amb els bisbes de la Província Eclesiàstica Tarraconense, va ser el fundador del Seminari Major Interdiocesà l'any 1988.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

L'ascensor

La Resurrecció de Jesús culmina amb la seva Ascensió a la dreta de Déu Pare, tal com professem. És un procés complex que instaura una nova manera de tenir a Jesús ressuscitat. D'una banda, entre nosaltres, per la presència real en l'Eucaristia i per altra banda, en la glòria del Cel, mantenint la seva reialesa.

Per l'Ascensió s'obre un canal de comunicació entre la Terra i el Cel. Ja no són dues realitats separades i aïllades sinó que el Crist exerceix de mitjancer. Manté relligats aquests dos mons que podrien semblar incompatibles. En Ell hi ha la unió humana i di-

vina que fa possible aquesta anomalia de la Creació, dues naturaleses en una sola persona.

Aquesta veritat de fe pot semblar difícil d'entendre. Però en una explicació que vaig fer als nens i nenes de catequesi, un embolic lingüístic accidental ens ho va aclarir tot. Vaig informar als infants que celebràvem la Festa de l'Ascensió. I un dels nens, el més trapella i entremaliat, va confondre la paraula i va exclamar: «Ah, sí, la

Festa de l'Ascensor!». Més enllà de l'acudit, de seguida em va servir per entendre, jo mateix i així també explicar-ho, com arriba Jesús a l'Eucaristia. Amb el permís dels teòlegs, se'm pot permetre explicar que l'Eucaristia ens fa baixar aquell Jesús Ressuscitat que ascendeix al Cel. Així, cada vegada que tenim l'altar preparat amb el pa i el vi, és com prémer el botó i fer baixar l'ascensor damunt l'altar. Jesús hi arriba prest.

En l'Eucaristia, l'ascensor arriba al nostre replà, hi baixa Jesucrist i un cop se'ns dona torna a pujar amb el nostre oferiment. Tot allò que en l'ofertori hem posat damunt l'altar, que és molt més que el pa i el vi. Que és tot el que portem en el nostre cor i que li confiem a Jesús perquè s'ho enduï i ens ho faci arribar a la Casa del Cel, i ens ho guardi fins que hi arribem nosaltres. Que també hi pujarem en el mateix ascensor.

Amén.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

PALABRA Y VIDA

Pascua es Alegría

Al inicio de la Vigilia Pascual el diácono canta un bellissimo canto, el *Exultet*, un «pregón» que se remonta quizás ya al siglo V, que alaba la luz verdadera que es Cristo y difunde la alegría de la Pascua, porque Cristo ha resucitado: «Exulten por fin los coros de los ángeles. Exulten las jerarquías del cielo, y por la victoria de Rey tan poderoso, que las trompetas anuncien la salvación. Goce también la tierra, inundada de tanta claridad, y que, radiante con el fulgor del Rey eterno, se sienta libre de la tiniebla, que cubría el orbe entero. Alégrese también nuestra madre la Iglesia, revestida de luz tan brillante; resuene este templo con las aclamaciones del pueblo». Los cristianos no podemos ceder a la tristeza, porque el Señor ha vencido la tristeza del pecado, del mal y de la muerte, y vive para siempre. Debemos vivir «siempre alegres en el Señor», como recomienda San Pablo (*Fil 4,4*).

Pascua es el tiempo litúrgico más importante para los cristianos y tiene una palabra fundamental que la condensa, que es el Aleluya. El sentido bíblico de este término, que tiene su origen en la expresión hebrea «hallēlū-Yāh», significa «¡Alabad a Dios!». Cantar el aleluya con profusión, como hay que hacerlo en la Pascua, es celebrar la victoria de Cristo y anunciarla a todo el mundo y en todas partes. Siempre deberíamos alabar a Dios en nuestras vidas y la mejor manera de hacerlo es amando, sirviendo, agradeciendo, especialmente dedicándonos a los demás, a los más necesitados. Y siendo testigos de vida y de resurrección, como recomendaba Cristo a los apóstoles. Hay que ser testigos de Jesús, es decir, dar fe de lo que hemos visto y oído sobre Jesús, de lo que hemos experimentado con Él, y transmitirlo con el compromiso de cada día. Tendremos alegría si perseveramos en su amor y somos amigos de Jesús, que mantienen un diálogo amoroso con Él, por la oración y la confianza.

«La alegría del Evangelio llena el corazón y la vida entera de los que se encuentran con Jesús. Los que se dejan salvar por Él son liberados del pecado, de la tristeza, del vacío interior, del aislamiento. Con Jesucristo siempre nace y renace la alegría». Así comienza el Papa Francisco la Exhortación apostólica *Evangelii gaudium*, con que recuerda el papel misionero de la Iglesia en el mundo contemporáneo. En este encuentro, en este descubrimiento de la persona de Jesús, está nuestra salvación y, con ella, nuestra alegría.

Esta alegría del creyente no es fruto de un temperamento optimista, o el resultado del bienestar ni debe confundirse con una vida sin problemas ni conflictos. Al cristiano no se le ahorrarán la dureza de la vida o la fragilidad de la existencia; en tiempos de pandemia lo estamos experimentando claramente. Pero Jesús nos promete: «Os he hablado de esto para que mi alegría esté en vosotros, y vuestra alegría llegue a plenitud» (*Jn 15,11*). El secreto de la alegría es poseer la misma alegría de Jesús Resucitado en nuestro interior, por un don del Espíritu Santo. Esta alegría nos llenará de paz y se volverá principio de acción contra la tristeza, conduciéndonos a aliviar el sufrimiento de las personas, anunciando el Evangelio de la alegría y contagiando esperanza plena y trascendente.

Alegrémonos en este mes de mayo, mes de María, por la Asunción de la Madre de Cristo Resucitado. Recordémoslo cada día. Ella nos fue dada en la Cruz como Madre que nos acoge bajo su amparo y nosotros hemos de acogerla con amor de hijos y de imitadores de su fe, fortaleza y caridad.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Càritas d'Urgell obre a Balaguer la primera botiga Moda Re- a la comarca de la Noguera

Càritas d'Urgell va obrir una nova botiga de tèxtil Moda Re- i objectes de segona mà a Balaguer, el passat 12 d'abril, amb l'objectiu de promoure l'economia circular a partir del residu tèxtil i, alhora, generar llocs de treball d'inserció. Es vol també fomentar el consum responsable i el respecte pel medi ambient. Moda Re- és un projecte de Càritas que es porta a terme amb el suport de totes les diòcesis espanyoles.

La nova botiga Moda Re- de Balaguer és la primera de la comarca de la Noguera i la cinquena de la província de Lleida. S'afegeix a la botiga de la Seu d'Urgell i a les tres botigues que hi ha a Lleida. Està situada al c/ Barcelona núm. 65 de Balaguer, en un local amb 162 metres quadrats i en el que s'hi podrà trobar roba per a totes les edats, complements de moda, articles de decoració i joguines, roba i parament de la llar, estris de cuina i complements esportius.

El projecte ha estat possible gràcies al suport de la Fundació Llar Cristina Maria Maestre i de Càritas Espanyola, i es posa en marxa a través de l'empresa d'inserció laboral Nougrapats de Càritas d'Urgell

que, d'aquesta manera, s'obre a un desplegament territorial de l'empresa que ha de permetre crear, a curt termini, dos llocs de treball d'inserció.

Es tracta d'un projecte que cerca generar ocupació al territori de Balaguer i la seva comarca i que, al mateix temps, promou la participació social en una activitat transformadora que millora els ratis de reutilització i reciclatge i que genera alhora un estalvi en la gestió municipal del reciclatge.

L'empresa d'inserció Nougrapats de Càritas d'Urgell és una aposta seria i compromesa amb l'equilibri social que, malgrat les grans dificultats que ha comportat la crisi actual, ha sostingut l'estructura humana: ha acabat l'any 2020 amb 6 treballadors d'inserció i 7 treballadors d'estructura, i hi han passat durant el darrer any 12 persones en itinerari d'inserció laboral, una de les quals està treballant en l'empresa ordinària.

Balaguer és una de les poblacions on s'ha recollit més residu tèxtil durant l'any passat: 46.822 kg, dels 376.682 kg que s'han recollit en tot el territori del Bisbat d'Urgell, durant l'any 2020.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

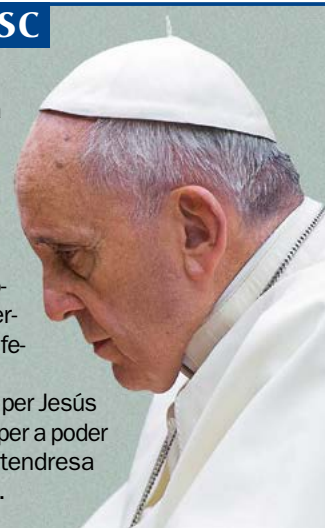

@Pontifex: «Avui no hi ha temps per a la indiferència. O som germans, o es ve tot a baix. La fraternitat és la nova frontera de la humanitat sobre la qual hem de construir, és el desafiament del nostre segle» (4 de febrer).

@Pontifex: «Hi ha un reconeixement bàsic, essencial per a caminar cap a l'amistat social i la fraternitat universal: percebre quant val un ésser humà, quant val una persona, sempre i en qualsevol circumstància» (5 de febrer).

@Pontifex: «En l'esperit de la fraternitat humana, convido a tots a no oblidar les poblacions més vulnerables, posant especial atenció en les malalties tropicals desateses, que afecten les persones més pobres. Promoguem les cures necessàries perquè ningú es quedi enrere» (6 de febrer).

@Pontifex: «Deixem-nos sanar per Jesús —sempre ho necessitem, tots— per a poder ser al seu torn testimonis de la tendresa guardadora de Déu» (7 de febrer).

Confirmacions a Linyola

Dissabte dia 10 d'abril, Diumenge *in albis* dins l'Octava de Pasqua o de la Divina Misericòrdia, l'Arquebisbe d'Urgell va celebrar la Pasqua a Linyola, i hi va administrar el sagrament de la Confirmació a dotze joves del poble. Esta-

va acompanyat pel Rector Mn. Pere Cañada, pel Diaca Mn. Josep Caba i el Secretari Mn. David Codina.

A la seva homilia va subratllar els principals punts de les lectures de la Paraula de Déu procla-

mades. A la primera lectura (*Fets 4,32-35*) es mostra com els creients tenien tots els béns en comú. En aquest sentit, Mons. Vives va animar els joves confirmands i tots els fidels a compartir solidàriament el que tenim, especialment amb els més necessitats, i a treballar per la fraternitat i la caritat social. De la segona lectura (*1Jo 5,1-6*) en va subratllar com «la nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món». Animà els joves a ser «militants» coratjosos de Jesús, sense por, i a donar sempre testimoni de la seva fe i a perseverar en la fe rebuda pel Baptisme, i transmesa per la família i la Parròquia, que ens fa capaços de viure les dificultats de la vida amb amor, ja que hem estat incorporats a la resurrecció del Senyor. Finalment, de l'Evangeli (*Jo 20,19-31*) va recordar que el missatge del «No siguis incrèdul, sigues creient», que Jesús Ressuscitat li diu a Tomàs és també per als qui vulguin ser deixebles missioners seus. I que li hem de respondre amb confiança i compromís: «Senyor meu i Déu meu!»

Al final de la Missa, l'Arquebisbe agrai el treball d'acompanyament dels pares i padrins, i dels mossens i catequistes que han acompanyat els joves confirmats en la catequesi durant anys malgrat les dificultats de la pandèmia actual, i els regalà un Nou Testament.

Confirmacions a Artesa de Segre

El dia 17 d'abril, Diumenge III de Pasqua, l'Arquebisbe Joan-Enric, va administrar el sagrament de la Confirmació a 10 joves de la Parròquia d'Artesa de Segre (La Noguera). Concelebraren amb l'Arquebisbe, el Rector de la parròquia, Mn. Antoni Ballester, i el Secretari, Mn. David Codina.

A la seva homilia, l'Arquebisbe subratllà com la Pasqua és el temps litúrgic més important dels cristians i com té una paraula fonamental que és l'Al·leluia. Mons. Vives glossà el sentit bíblic d'aquest terme que té el seu origen en l'expressió hebrea «ha-

llēlū-Yāh», que significa «lloeu Déu!». En el catolicisme cantar al·leluia és celebrar la resurrecció de Crist i lloar Déu. Va demanar als confirmands que sempre lloessin Déu en les seves vides i la manera de fer-ho era estimant, servint, agraint, especialment envers els més necessitats. I, sobretot, «essent els seus testimonis», com recomanava el Crist als apòstols, en l'Evangeli de Lluc. Va destacar com cal ser testimonis de Jesús, és a dir, donar fe del que hem vist i sentit sobre Jesús, del que experimentem amb Ell, i transmetre-ho a les generacions futures amb el compromís de cada

dia. Finalment va animar els joves a perseverar en el seu amor i a ser molt amics de Jesús en les seves vides.

Al final de la Missa, l'Arquebisbe regalà als joves confirmats un Nou Testament i la Parròquia un bonic recordatori de la seva Confirmació.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

3. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1Co 15,1-8 / SI 18 / Jo 14,6-14]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols; trobament de la Santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.

4. □ Dimarts [Fets 14,19-28 / SI 144 / Jo 14,27-31a]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.; beat Ceferí Jiménez Malla (el Pelé).

5. □ Dimecres [Fets 15,1-6 / SI 121 / Jo 15,1-8]. **Lleida:** ■ Beat Salvi Huix i Miralpeix, bisbe i mr.; sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Finjosa, bisbe; santa Irene, vg. i mr. (304), a Tesalònica.

6. □ Dijous [Fets 15,7-21 / SI 95 / Jo 15,9-11]. Tradició del martiri *ante Portam Latinam* de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí,

prev.; sant Francesc Laval, bisbe de Quebec.

7. □ Divendres [Fets 15,22-31 / SI 56 / Jo 15,12-17]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. X-XI); sant Benet II, papa.

8. □ Dissabte [Fets 16,1-10 / SI 99 / Jo 15,18-21]. **Tortosa** (territori de la Comunitat Valenciana): Mare de Déu dels Desemparats; sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jere-

mies de Valàquia, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità; beata Carme del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. Franciscanes dels Sagrats Cors.

9. □ Diumenge vinent, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Fets 10,25-26.34-35.44-48 / SI 97 / 1Jo 4,7-10 (o bé: del dg VII: 1Jo 4,11-16) / Jo 15,9-17 (o bé, del dg VII: Jo 17,11b-19)]. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.

Diumenge V de Pasqua (B)

COMENTARI

«Sense mi, no podeu fer res»

Segur que tots desitgem donar fruits de vida cristiana però podem pensar que som nosaltres els qui doneu bon fruit i no som prou conscients que només podem ser fecunds si estem units a Crist. Ho diu clarament l'evangeli: *Vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi. Qui està en mi i jo en ell dona molt de fruit, perquè sense mi, no podríeu fer res.* És molt important que tinguem consciència que el fruit el dona sempre Crist a través nostre. Evidentment això no ha de fer minvar el nostre esforç i la nostra entrega però conscients que com més units estiguem al cep més fruit donarem. Units a través d'escoltar i posar en pràctica la seva paraula, a través dels sagraments, del nostre amor i de la pregària. Però això no estalvia dolors i sofriments, moments de dubtes i tristors. De fet, el mateix Jesús ens diu: *La sarment que dona fruit, el Pare l'esporga i la neteja perquè encara en doni més.* Cal que el Senyor ens purifiqui del nostre orgull, del nostre egoisme, de creure'ns els protagonistes de la salvació.

Pau també ha patit aquesta esporga. Convertit, no és acceptat per la comunitat de Jerusalem perquè *ells no creien que s'hagués convertit i tots el defugien.* Això havia de ser un sofriment profund per a Pau. Va caldre que hi hagués un persona bona com *Bernabé* perquè l'introduís entre els creients. I llavors, purificat ja per dolor, *predicava amb valentia el nom del Senyor.* I com a resultat: *L'Església vivia en pau, creixia, s'anava edificant i vivia constantment a la presència del Senyor, enfortida per l'Esperit Sant.*

Joan ens diu a la segona lectura com estar units a Crist: *El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres. Si complim els seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. Un amor que no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat.* Creient en Crist, estimant com Crist, acollint els germans (com Bernabé) serem sarments unides al cep i donarem molt de fruit perquè *la glòria del meu Pare és que vosaltres doneu molt de fruit.*

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 9,26-31)

En aquell temps, Saule arribà a Jerusalem, i allà intentava incorporar-se als creients, però ells no creien que s'hagués convertit, i tots el defugien. Llavors Bernabé el prengué pel seu compte, el presentà als apòstols, i els contà com, pel camí, el Senyor se li havia aparegut i li havia parlat, i amb quina valentia havia predicat a Damasc el nom de Jesús. Des d'aquell moment convivia amb ells a Jerusalem amb tota llibertat, predicava amb valentia el nom del Senyor, conversant i discutint amb els jueus de llengua grega. Aquests es proposaren de matar-lo, però els germans, que ho saberen, l'acompanyaren a Cesarea i el feren marxar a Tars. L'Església vivia en pau per tot Judea, Galilea i Samària. Així creixia, s'anava edificant, i vivia constantment a la presència del Senyor, confortada per l'Esperit Sant.

▶ Salm responsorial (21)

R. *En el Senyor s'inspirarà el meu himne el dia del gran aplec. O bé: Al-leluia.*

Davant dels fidels oferiré els sacrificis promesos. / En menjaran els humils fins a saciar-se, / lloaran el Senyor els qui sincerament el busquen, / i diran: «Viviu per molts anys.» R.

Ho tindran present i es convertiran al Senyor / tots els països de la terra; / es prosternaran davant seu gent de totes les nacions. / Fins les cendres de les tombes l'adoraran, / s'agenollaran davant seu els qui dormen a la pols. R.

Serà per a ell la vida que em dona, / els meus descendents li seran fidels. / Parlaran del Senyor a les generacions que vindran, / i anunciaran els seus favors als qui naixeran després, / i els diran: «El Senyor ha fet tot això.» R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 3,18-24)

Fillets, que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat. Llavors coneixerem que ens mou la veritat i la nostra consciència es mantindrà en pau davant de Déu. Perquè si la nostra consciència ens acusa, pensem que Déu és més gran que la consciència, i que ell ho sap tot. Estimats, si la consciència no ens acusa, podem acostar-nos a Déu amb tota confiança, i obtindrem el que li demanem, perquè complim el que ens mana i fem allò que és del seu grat. El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres tal com ens ho té manat. Si complim els seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. I, per l'Esperit que ens ha donat, coneixem que ell està en nosaltres.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 15,1-8)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo soc el cep veritable, i el meu Pare és el vinyater. La sarment que no dona fruit en mi el Pare la talla, i la que dona fruit, l'esporga i la neteja perquè encara en doni més. Vosaltres ja sou nets gràcies al missatge que us he anunciat. Estigueu en mi i jo en vosaltres. Així com la sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit, tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi. Jo soc el cep, i vosaltres, les sarments. Qui està en mi i jo en ell dona molt de fruit, perquè sense mi no podríeu fer res. Si algú se separa de mi, és llançat fora, com ho fan amb les sarments, i s'asseca. Les sarments, un cop seques, les recullen, les tiren al foc i cremen. Si us quedeu en mi, i el que jo us he dit queda en vosaltres, podreu demanar tot el que desitgeu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que vosaltres doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 9,26-31)

En aquellos días, llegado Pablo a Jerusalén, trataba de juntarse con los discípulos, pero todos le tenían miedo, porque no se fiaban de que fuera discípulo. Entonces Bernabé, tomándolo consigo, lo presentó a los apóstoles y él les contó cómo había visto al Señor en el camino, lo que le había dicho y cómo en Damasco había actuado valientemente en el nombre de Jesús. Saulo se quedó con ellos y se movía con libertad en Jerusalén, actuando valientemente en el nombre del Señor. Hablaba y discutía también con los helenistas, que se propusieron matarlo. Al enterarse los hermanos, lo bajaron a Cesarea y lo enviaron a Tarso. La Iglesia gozaba de paz en toda Judea, Galilea y Samaria. Se iba construyendo y progresaba en el temor del Señor, y se multiplicaba con el consuelo del Espíritu Santo.

▶ Salmo responsorial (21)

R. *El Señor es mi alabanza en la gran asamblea. O bien: Aleluya.*

Cumpliré mis votos delante de sus fieles. / Los desvalidos comerán hasta saciarse, / alabarán al Señor los que lo buscan: / viva su corazón por siempre. R.

Lo recordarán y volverán al Señor / hasta de los confines del orbe; / en su presencia se postrarán / las familias de los pueblos. / Ante él se postrarán las cenizas de la tumba, / ante él se inclinarán los que bajan al polvo. R.

Me hará vivir para él, mi descendencia le servirá, / hablarán del Señor a la generación futura, / contarán su justicia al pueblo que ha de nacer: / todo lo que hizo el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 3,18-24)

Hijos míos, no amemos de palabra y de boca, sino de verdad y con obras. En esto conoceremos que somos de la verdad y tranquilizaremos nuestro corazón ante él, en caso de que nos condene nuestro corazón, pues Dios es mayor que nuestro corazón y lo conoce todo. Queridos, si el corazón no nos condena, tenemos plena confianza ante Dios. Cuando pidamos lo recibimos de él, porque guardamos sus mandamientos y hacemos lo que le agrada. Y este es su mandamiento: que creamos en el nombre de su Hijo, Jesucristo, y que nos amemos unos a otros, tal como nos lo mandó. Quien guarda sus mandamientos permanece en Dios, y Dios en él; en esto conocemos que permanece en nosotros: por el Espíritu que nos dio.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 15,1-8)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Yo soy la vid, y mi Padre es el labrador. A todo sarmiento que no da fruto en mí lo arranca, y a todo el que da fruto lo poda, para que dé más fruto. Vosotros ya estáis limpios por la palabra que os he hablado; permaneced en mí, y yo en vosotros. Como el sarmiento no puede dar fruto por sí, si no permanece en la vid, así tampoco vosotros, si no permanecéis en mí. Yo soy la vid, vosotros los sarmientos; el que permanece en mí y yo en él, ese da fruto abundante; porque sin mí no podéis hacer nada. Al que no permanece en mí lo tiran fuera, como el sarmiento, y se seca; luego los recogen y los echan al fuego, y arden. Si permanecéis en mí y mis palabras permanecen en vosotros, pedid lo que deseáis, y se realizará. Con esto recibe gloria mi Padre, con que deis fruto abundante; así seréis discípulos míos.»